

To jsme jednou seděli s chlápky v hospodě
povídali o dřině, o chlebu, o vodě
když tu náhle přilít mladej Johnny ze statku
že prej zahlíd ňákou ženskou v lodi u Hrádku.
Chvíli bylo ticho, potom šerif řekl jen
"ženská, kluku bláznivá, tak to musel bejt sen"
chlapi smíchy zařvali, jen já u okna stál
a zíral na to zjevení, ďas aby to spral.
Óó.....

Pak jsi tiše vešla, jako lvice před bojem
lokál rázem zmlknul Tvojí krásou opojen
ty ses trochu usmála a řekla "koupím rum
tomu kdo mi ještě dneska opraví můj člun".
V tu ránu byl kdekdo z chlapů mistr lodnickej
a všichni svorně tvrdili že tu loďku opravěj
když's pak do ní sedala už slunce zapadlo
a já s hrůzou zaháněl, co mě napadlo.
Óó.....

Za pár týdnů z údolí dorazil pošťáckej
hned nám říkal co si všichni dole vyprávěj
že zas ňákej blázen o skály rozbil člun
prej tělo nikde nenašli - já mlčky polknul rum.